

Дивлюся... Могучо стоїть Колізей,
Імперії мертвої свідок жорстокий.
В величності гордий, потужний. З очей
Моїх б'є до нього мій подив глибокий.

Вхопила ніч в темні обійми свої
Освітлену штучно фасаду гіганта.
Заснуло вже місто. У пізній порі
Не спить тільки велетня постать незламна.

І в тиші глибокої ночі чув я,
Як дико, скажено звірюки ричали,
Як грали мечі, як кричала товпа,
Як каторжних тихі молитви лунали...

Ввижались мені в снах роздерті тіла...
Прах змішаний з кров'ю... Побризкані лиця...
Прокинувся — стояла незрушно німа
Злопам'ятна римська арена насильства.

Рим, 23/3/1967 (стор. 9)

Збірка « [Навіщо про це згадую](#) » Видавництво «Зоря», Лювен, (Бельгія), 1969.